

IHMISEN KUVITELTU MINUUS

Ihmiskokonaisuus voidaan jakaa kahteen pääosaan; tavalliseen itseemme eli persoonalliseen puoleemme ja todellisempaan itseen, joka on meille näkymättömissä, mutta joka muodostaa yksilöllisyytemme. Sana yksilöllisyys eli individualiteetti tarkoittaa sellaista, mitä ei voida jakaa. Tavallisesti me ajattelemme ja koemme persoonallisuutemme itsenämme ja luulemme sen muodostavan tuollaisen yhden kokonaisuuden. Tällainen johtopäätös on kuitenkin täysin näennäinen ja suorastaan virheellinen. Samalla se on jokapäiväisen elämämme kentässä lukemattomien vaikeuksiemme perussy.

Paitsi, että persoonallisuutemme ei ole lainkaan meidän todellinen itsemme, se ei ole myöskään mikään yhtenäinen kokonaisuus tai jokin määriteltävissä oleva pienempi itse. Voimme sanoa, että se koostuu lukemattomista pienistä minuuksista ja minuuksien ryhmistä, joista kukin vuorollaan pitää meitä vallassaan. Otetaan esim; että olemme juuri syömässä, mutta sitten pöytään tulee tuttava, jonka kanssa alamme jutella politiikasta. Se minuus, joka oli uppoutunut syömiseen ei ole sama minuus, joka oli kiinnostunut politiikasta, vaikka molemmat minuudet asuvat samassa fyysisessä ruumiissa ja käyttävät samaa ajatus- ja tunnemekanismia, joiden kautta ilmaista itseään. Tätä ideaa ei ole aivan helppo ymmärtää oikein, mutta kun sen kerran tajuaa, voi se täydellisesti muuttaa käsityksen itsestämme ja muista ihmisistä. Olemme kaikki samanlaisia tässä suhteessa. Olemme kaikki täynnä erilaisia minuuksia, joista kukin ilmentää jotakin ideaa, asennetta tai mielipidettä ja joista toiset minuudet ovat voimakkaampia ja kestävämpiä kuin toiset. Jotkin minuudet saattavat olla hyvinkin heikkoja ja lyhytikäisiä. Heti kun alamme katsoa itseämme tästä näkökulmasta, on aika helppoa havaita erilaisia minuuksia toiminnoissa. Päivän mittaan monet erilaiset minuudet ilmentävät itseään kauttamme ottaen kukin vuorollaan valta-aseman. Näin tapahtuu aina sen mukaan millaisessa tilanteessa me olemme ja millaisia ajatuksia, tunteita, toiveita, odotuksia tai päämääriä me kulloinkin ilmennämme, eli toisin sanoen persoonallisuutemme muodostuu siitä valtavasta minuuksien joukosta, jotka hallitsevat ajatus- ja tunne-elämäämme ja ovat kasvatuksen, ympäristön, sosiaalisten tekijöiden ja yleensä ns. elämänmenon synnyttämiä. Juuri tästä syystä se, mitä me tavallisesti pidämme itsenämme onkin vain kuvittelumme tulosta eli toisin sanoen harhaa. Sitä ei siis itse asiassa ole olemassakaan vaikka

se meille itsellemme ja kaikille toisillekin näyttää täysin todelliselta ja varmalta. Se saa tämän pysyvyyden ja jatkuvuuden vaikutelman pelkästään siitä syystä, että se käyttää hyväkseen koko ajan samaa fyysistä ruumista, mieltä ja tunnepohjaa.

Heti kun tämä outo asia on todella oikein ymmärretty, selviää myöskin se, minkä vuoksi me eri aikoina ja eri tilanteissa käyttäydymme niin kovasti eri tavalla. Jonakin hetkenä olemme huolettomia ja iloisia, mutta jo hetkistä myöhemmin voi jokin sysätä meidät syvään masennuksen kuiluun ja pian tämän jälkeen olemme ehkä vain välinpitämättömiä ja kyllästyneitä kaikkeen. Näin tapahtuu aivan sen mukaan, millaisen "minuuden" päivän tapahtumat ja olosuhteet sattuvat kulloinkin herättämään meissä toimintaan.

On tietenkin nöyryyttävää ja vaikeaa myöntää itselleen, että en olekaan todellinen ja ehyt kokonaisuus kaiken aikaa. Se todella ruoskii ylpeyttäme ja niinpä moni ihminen ei koskaan pääse edes lähelle sitä kohtaa, jossa hän olisi valmis myöntämään tämän asian todeksi. Mutta niille, jotka pysyvät näkemään tämän asian totuuden, se valmistaa tien ensimmäiseen todelliseen mahdollisuuteen oppia tuntemaan ja ymmärtämään itseään, mikä on esoteeristen eli syvempien opetusten ainoa tarkoitus ja päämäärä, ja mihin tähtäävät myös niiden kehittämät harjoitukset.

Tieto siitä, että me olemme vain joukko ristiriitaisia minuuksia, jotka kasvatus, koulutus, sosiaaliset tekijät, lehdistö, kirjallisuus, televisio, radio, ympäristöstä tulevat suggestiot ja monet muut sellaiset tekijät ovat luoneet muokatessaan meidän ajatus- ja tunnemaailmaamme, saa meidät oivaltamaan, että se "minä", jonka me tunnemme herra A:na ja rouva B:nä on pelkästään meidän oman kuvittelumme tuotteita - se on pelkästään meidän itsemme luoma kuva.

Vasta kun ymmärrämme tämän ja aloitamme itsenkohdistuvan työn jonkin itsessämme olevan todellisemman osan kehittämiseksi - osan, jota emme ole aikaisemmin tunteneet emmekä edes juuri ajatelleet - vasta sitten voimme toivoa tulevamme joksikin todelliseksi olennoiksi. Ja tämä olento tulee olemaan jotakin kestäväää ja pysyvää meissä, koska sitä hallitsee tajuisuus. Se ei ole jonkin tietyn hetken leikkikalua eikä sitä hallitse ulkoiset tekijät ja aistiemme huuma eikä tiedon puute todellisesta tilastamme itseemme nähden.

Niinpä on oleva suuri ero sen itsen välillä, mitä me tällä hetkellä olemme ja sen itsen välillä, millaiseksi me saatamme tulla sellaisen itsekasvatustyön kautta, jota esoteeriset opetukset meille antavat. Silloin tulemme ymmärtämään, miksi jonakin päivänä saatamme sanoa jotakin sellaista, mistä seuraavana päivänä ajattelempa aivan päinvastoin, miksi teemme erilaisia lupauksia ja päätöksiä, joita emme kuitenkaan pidä, miksi me jatkuvasti teemme sellaista, mitä emme itseasiassa haluaisi tehdä ja sellaista, jonka vuoksi suorastaan häpeämme itseämme jne. Me kaikki teemme tällaisia tekoja ja kuitenkin pidämme itsepintaisesti kiinni luulosta, että kaikesta tästä huolimatta olemme ja jatkuvasti olemme samana pysyviä henkilöitä, koska nimenne sattuu olemaan herra tai rouva se tai se, joka elää ja asuu siinä maassa ja osoitteessa. Useimmat eivät koskaan oivalla, että he eivät ole mitään sellaista, eikä kukaan meistä.

Kuinka usein joudummekaan ymmälle nähdessämme ihmisten sanovan tai tekevän asioita, jotka melkeimpä välittömästi ovat täysin päinvastaisia kuin mitä nuo ihmiset sanovat tai tekevät yleensä. Emme ymmärrä sellaista käytöstä toisissa ja luulemme, ettemme itse koskaan menettele samalla tavalla. Mutta tietenkin me käyttäydymme samalla tavoin, me emme vain huomaa tekevämme niin, koska sisäisesti nukumme, siis emme ole tajuisia. Näemme nämä asiat toisissa, mutta emme koskaan itsessämme, koska kaikki on osa tuota jättimäistä harhaa, johon olemme kietoutuneina ja joka saa meidät luulemaan, että me olemme tajuisia olentoja ja niin ollen kyllä tiedämme mitä teemme, ja että olemme koko ajan sama henkilö siitä huolimatta, millaisten oikkujen ja mielijohteiden varassa elämme. Muinainen sanoma on yhä voimassa; Tunne Itsesi!

Lähde kanssamme opiskelemaan itseenkohdistuvan työn menettelytapoja, lainalaisuuksia, periaatteita, ideoita. Enemmän informaatiota saat allaolevasta osoitteesta;

www.esoteerisetalkemistit.fi

"KUN SISÄINEN VASTAA ULKOISTA JA ULKOINEN TOTTELEE SISÄISTÄ, SILLOIN IHMISESSÄ ON JOTAKIN PYSYVÄÄ".

"ELÄMÄ EROTTAA IHMISET TOISISTAAN, ITSEENKOHDISTUVA TYÖ YHDISTÄÄ".

"SE MÄÄRÄ MINKÄ HYVÄKSYT ON SE MÄÄRÄ MINKÄ VAPAUDUT".